

<i>preek</i>	24 april 2022
<i>thema</i>	Vrede ontvangen
<i>tekst</i>	Lucas 24:36b: “Jezus zei: Vrede zij met jullie”
liturgie:	
<i>gezongen votum, groet, amen</i>	Kerkboek 228 (Jezus leeft in eeuwigheid)
<i>gebed</i>	kinderlied (Zimmer: Er is er maar één; https://www.youtube.com/watch?v=GJ7dp4ChOWw)
<i>lezen Sefanja 3:14-17</i>	Liedboek 447 (Het zal in het laatste der tijden)
<i>lezen Lucas 24:36-43</i>	Kerkboek-2006 Gezang 64 (Vrede zij u)
<i>preek</i>	Kerkboek 4:3 (Ik hoor hoe velen angstig vragen)
<i>geloofsbelijdenis van Nicea</i>	Kerkboek 233 (Jezus vol liefde, U wilt ons leiden; in canon)
<i>gebed</i>	
<i>collecte</i>	
<i>zegen met gesproken amen</i>	Liedboek 425 (Vervuld van uw zegen aan wij onze wegen)

Vanmorgen staat de vrede centraal. Die vrede mogen we ontvangen. Vanuit die vrede mogen we leven en die vrede mogen we delen.

We beginnen bij de vrede waar het over gaat in Lucas 24. Laten we daarna bekijken hoe de vrede op andere plaatsen in Lucas ter sprake komt. Tenslotte zoomen we uit naar de Bijbel als geheel.

(Lucas 24:36b)

We beginnen bij Lucas 24.

Ze zijn druk met elkaar aan het praten.

Ze hebben veel te vertellen over wat die dag gebeurd is. Ieder heeft z'n eigen verhaal. De twee weglopers vertellen wat ze met Jezus hebben beleefd: dat Hij met hen meeliep en dat Hij zich aan hen liet kennen toen Hij het brood uitdeelde. Simon Petrus vertelt dat hij Jezus heeft gezien. Samen praten ze over de bijzondere start van de nieuwe week. Ze weten samen zeker dat hun Heer werkelijk uit de dood is opgewekt. Het is niet te geloven, maar Jezus leeft! Daar zijn ze druk over aan het praten.

En dan ineens staat Jezus in hun midden.

Ze hebben hem niet aan horen komen. Ze hebben niet gemerkt dat de deur openging. Ineens staat Hij daar. Hij staat midden tussen hen in. Ze schrikken zich werkelijk een ongeluk.

Hij groet hen met de gewone groet.

Zoals wij ‘goeie morgen’ zeggen, of ‘goeie middag’, zo zegt Jezus: “vrede zij met jullie”. Dat is heel gebruikelijk in Israël. Uit de tijd van David ken ik daar een mooi voorbeeld van (en je kunt het lezen in 1 Samuël 25 vers 6). David stuurt zijn knechten naar Nabal en ze moeten hem groeten met deze woorden: “vrede zij met u, vrede zij met uw familie, vrede zij met uw bedrijf” (en u kent vast wel het Hebreeuwse woord wel dat dan gebruikt wordt: sjaloom = vrede). Het klinkt ons plechtig in de oren want het is voor ons geen normaal taalgebruik maar typisch iets dat bij de bijbel hoort en bij de kerk. Maar in Israël is het heel gewoon om te zeggen: “vrede zij met jullie”.

Maar dat *Jezus* het zegt op *dat* moment is zo bijzonder!

Die man die ze allemaal hadden zien sterven, die man die ze hadden helpen begraven, die man die ze samen betreurden omdat ze Hem zó lief hadden gehad, die man die ze misten want Hij had zó voor hen gezorgd ... Daar staat Hij ineens. En Hij groet hen of er niets gebeurd is: “vrede zij met jullie”; dag allemaal!

Ze staan er niet open voor.

Dit gaat te snel voor hen. Jezus is toch dood? Het is de derde dag sinds Hij stierf! Dan kan Hij daar niet staan! dat kan gewoon niet! De twee weglopers hebben Hem gesproken en Simon Petrus heeft Hem gezien maar wat zij nu samen zien *dat kan niet Jezus zijn*. Ze worden er helemaal bang van. Ze denken dat ze spoken zien. Ze zien iets wat niet echt is. Dit kan Jezus niet zijn want Jezus is toch dood?

Jezus begint te praten.

Zijn groet heeft een heftige uitwerking gehad. Ze zijn zich allemaal een ongeluk geschrokken omdat Hij ineens in de kamer staat zonder dat er een deur is opengegaan. Voor de vrede waar Hij het over heeft, daar staan ze niet open voor. Ze zijn helemaal ondersteboven en ze weten werkelijk niet wat ze ervan moeten denken. Ze kunnen niet geloven dat *Jezus* daar staat. Daarom begint Hij te praten.

Want Hij wil hen bereiken.

Hij zegt: 'kijk eens naar mij! kijk eens naar m'n handen! naar m'n voeten! heb je ooit een spook gezien met vlees en botten? geef me eens een hand! je zult merken dat je echt iets vastgrijpt'. Hij wil hen uit hun twijfel halen. Maar het valt niet mee. De stemming slaat om; ze worden al blij; maar ze kunnen nog steeds niet geloven dat Jezus daar *echt* staat; dat Hij het *echt* is. Toch wil Jezus hen per se bereiken en daarom vraagt Hij zelfs om eten. Hij eet een stuk vis en iedereen kan zien dat Hij het werkelijk naar binnen werkt. Hij is geen spook! Hij is een mens van vlees en bloed!

Hij gunt hun de vrede.

Gewoon, aan ieder voor zich, persoonlijk: in hun hart! de twijfel eruit en het geloof erin! want dan heb je vrede. Daar werkt Jezus aan. Hij keurt hun twijfel niet goed maar Hij snapt waarom ze zo schrikken als ze Hem zien en Hij snapt hun twijfel. Hij geeft hun alle tijd om te verwerken dat Hij niet dood is maar leeft.

Hij geeft vrede.

De pijn in het hart omdat al hun hoop en moed verdwenen is toen Jezus zijn laatste adem uitblies, van die pijn mogen ze worden genezen. De verwijten tegen God die Jezus niet heeft kunnen redden, die verwijten hoeven ze niet meer te uiten. De oorlog in hun hart mag stoppen. Dat is wat Jezus geeft.

Zijn sjaloom wordt werkelijkheid.

(*Lucas*)

Tot zover Lucas 24 vers 36. Maar, zoals ik aan het begin al aangaf, ik wil het graag wat breder bekijken, eerst in het evangelie van Lucas. Daarin vind je nog elf andere verzen over 'vrede'; laten we een paar daarvan bekijken om te zien wat we daarvan kunnen leren.

Lucas 2 vers 14: "vrede op aarde".

Als Jezus geboren is, roept een compleet leger engelen het uit: "vrede op aarde". Dat klinkt als een belofte. Nu Jezus geboren is, weet je zeker dat het vrede wordt.

Het leven is zonder Jezus beslist niet prettig. Er is zoveel gedoe. Familieleden die elkaar niet kunnen luchten of zien; burens die verschrikkelijke ruzie krijgen over een hekje of zo; hele bevolkingsgroepen die tekeer gaan tegen elkaar; landen waarvan de legers dreigend tegenover elkaar staan; afschuwelijke oorlogen die worden uitgevochten ...

Maar bij de geboorte van Jezus maakt een *leger* (van engelen) duidelijk dat het vrede wordt op aarde. Het is een vrede die afgedwongen wordt, een vrede die opgelegd wordt, een vrede die er komt op Gods voorwaarden. Wat zal dat goed zijn! Daar heb ik *echt* zin in! Ik kijk er helemaal naar uit: naar vrede op aarde.

Lucas 10 vers 5: "vrede voor dit huis".

Een jaar of twee nadat Jezus zijn verkondiging begonnen is, stuurt Hij er 72 mannen en vrouwen op uit. Ze moeten zijn komst voorbereiden. Overal waar ze komen, moeten ze de mensen groeten. Ze zeggen de gebruikelijke groet: "vrede voor dit huis", maar deze groet klinkt als een belofte van de koning namens wie zij komen. Wie Jezus als koning aanvaardt, mag leven in vrede met God en mag die vrede delen met zijn omgeving en

uitzien naar de vrede die God belooft.

Lucas 7 vers 50 en Lucas 8 vers 48: “ga in vrede”.

Twee keer vertelt Lucas hoe Jezus tegen een vrouw zegt: “Uw geloof heeft u gered, ga in vrede”.

De eerste keer (in Lucas 7) gaat het over een vrouw die als zondares bekendstaat. Ze leidt daardoor een eenzaam leven want niemand gaat met haar om omdat ze immers een zondige vrouw is. Geen mens geeft haar een kans; vanuit de hoogte kijken de anderen neer op die slechte vrouw. Dat Jezus zich door haar laat aanraken ... Jezus praat haar gedrag niet goed. Maar Hij ontvangt haar en Hij vergeeft haar schuld. Ze mag als een gered mens verder! Eindelijk vrede! Wat een belofte!

De tweede keer (in Lucas 8) gaat het over een vrouw die al twaalf jaar lang bloed verliest. Een ellendig leven heeft ze: ze heeft te maken met eindeloos gedoe vanwege het bloedverlies; het bloedverlies vraagt ook veel van haar energie; en wat misschien nog wel het ergste is: ze wordt beschouwd als onrein en daarom moet ze bij de andere mensen wegblijven want als die haar aanraken worden ze ook onrein; anderen worden zelfs onrein als ze gaan zitten waar die vrouw eerst zat. Dat deze vrouw zich in het gedrang van een mensenmenigte waagt is al een vreselijke zonde; dat ze dan ook nog expres Jezus aanraakt, doet de deur dicht! Ze is in overtreding! Ze moet streng worden gestraft! Maar Jezus spreekt van vrede. Ze mag haar eigen plekje innemen in de samenleving; ze wordt niet langer weggejaagd. Wat een belofte!

Vrede is verbonden aan Jezus. Door Jezus wordt het: vrede op aarde, vrede in elk huis, vrede voor ieder persoonlijk. Maar bij Lucas lees je één keer een uitspraak van Jezus die daar helemaal dwars op staat:

Lucas 12 vers 51: “Denken jullie dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op aarde? Integendeel, Ik zeg jullie dat Ik verdeeldheid kom brengen”.

Wat wil Jezus daarmee zeggen?

Wat Jezus hier zegt klinkt ons niet zo prettig in de oren. We zullen het er toch mee moeten doen. Wat Hij zegt, begrijp ik op deze manier:

Als Jezus op aarde komt, krijgt Hij te maken met mensen die op heel veel manieren tegenover elkaar staan; maar op één punt zijn ze eensgezind: ze zijn eensgezind in hun verzet tegen God. Dat is het algemene beeld van de mensheid. Ook in ons land loop je daar tegenaan. Je mag alles roepen en je mag alles vinden. Maar wat is de reactie als jij laat merken dat je Jezus wilt volgen en dat je de Bijbel serieus wilt nemen als Woord van God en dat je je op de Bijbel wilt baseren voor heel je leven? Misschien hebben sommigen daar nog wel respect voor, maar anderen vinden het sneu dat je je nog steeds beroept op een hogere macht en nog weer anderen vinden dat bedreigend. Dat is een vorm van eensgezindheid *tegen* God.

Maar Jezus *doorbreekt* die eensgezindheid en dat is maar goed ook want het is een eensgezindheid waardoor je met z'n allen eensgezind de ondergang tegemoet gaat. Jezus wil dat niet. Hij wil je redden en daarom gaat Hij de strijd aan tegen zijn tegenstander van vanouds; immers: Hij wil de mensen bevrijden uit de macht van de duivel.

Vervolgens wordt het vrede op *zijn* voorwaarden. Geef je in Gods naam gewonnen. Het licht wint het van de duisternis. Dat is wat Jezus belooft.

Zijn sjaloom wordt werkelijkheid.

(Sefanja 3:17)

Vrede is in de Bijbel een grondwoord. Vrede hoort helemaal bij de drie-enige God.

Vrede hoort bij God de Vader, immers: “God is een God van vrede” (1 Korintiërs 14:33).

Vrede hoort bij God de Zoon, immers: “Christus Jezus is onze vrede” (Efeziërs 2:14).

Vrede hoort bij God de heilige Geest, immers: “wat de Geest wil brengt leven en vrede” (Romeinen 8:6).

Die vrede strekt zich uit naar de mensen.

Blijf niet hangen in wat verkeerd ging: blijf niet hangen in wat je *zelf* verkeerd gedaan hebt; blijf ook niet hangen in wat *anderen* verkeerd gedaan hebben. Laten slechte dingen niet eindeloos voortwoekeren in je hoofd en in je hart.

Luister naar liederen over de vrede. Dat kunnen liedjes zijn als van Marcel en Lydia Zimmer. Dat kunnen psalmen of gezangen zijn. Dat kunnen ook liedjes van een rockband zijn. Een tijdje geleden deed een neef van mij belijdenis van zijn geloof. Hij koos een bijzonder lied als geloofsgetuigenis. Het gaat over Jezus als zijn anker. Laten we daar nu even naar luisteren. <https://www.youtube.com/watch?v=7TzB4FaPODc>

Muziek kan helpen om vrede te ontvangen, ook deze muziek. Zet bij jezelf de knop om; maak een begin; laat er groei zijn, stukje bij beetje, dat je verder komt: dat je luistert naar liederen over de vrede die je ontvangt doordat Jezus jouw anker is, dat je mee gaat zingen over die vrede, dat je de vrede ervaart. Je mag blij zijn.

Daar gaat een *oproep* van uit.

Wees zelf eerlijk, ook in je mening over anderen. Ga zelf goed met je macht om; als je een positie hebt waarin je wat te zeggen hebt over anderen, misbruik die positie dan niet. Dat is voor vandaag al belangrijk.

Het kan je ook *troost* brengen.

Als je met onrecht te maken hebt, veroordeelt God de rechters! Als je met wrede machthebbers te maken hebt, krijgen die machthebbers geen rugdekking van God! Je weet gewoon: God vindt het niet goed! God verbiedt het! Hij vindt het afschuwelijk! Dat doet je vandaag al goed.

Je hoeft nergens meer bang voor te zijn.

Alle kwaad is weg. Niemand bezorgt je nog verdriet; niemand doet je nog pijn; alles is goed; alles is positief; als je een feestje hebt te vieren, zitten er geen rouwrandjes aan; je leven is helemaal oké.

Dat is nog eens vrede!

Het wordt vrede als je met z'n allen Jezus Christus aanvaardt als de redder die God gegeven heeft en die zelf God is; het wordt echt vrede als God een nieuwe aardse werkelijkheid tot stand brengt.

God staat er zelfs bij te juichen!

Zo staat het in Sefanja 3 vers 17. Je leest niet vaak over zulk goddelijke enthousiasme. Toen God de wereld maakte, zei Hij aan het eind van elke dag dat het 'goed' was; en toen alles klaar was, zei Hij dat het 'heel goed' was. Maar als God de wereld nieuw maakt, staat Hij erbij te juichen omdat het 'voor de volle honderd procent goed' is. God staat erbij te juichen.

Want Hij *gaat* voor de vrede.

Die vrede wordt door Jezus gegeven.

Die vrede wordt door Jezus beloofd.

Die vrede wordt door Jezus bedoeld.

Die vrede mogen we ontvangen. Vanuit die vrede mogen we leven en die vrede mogen we delen.

Ontvang nu alvast die vrede! Doe je handen maar open.

“Vrede zij met jullie!”

Amen!